Sõdur astus tale nahk täis- ja saadeti ilusa sinelitaminema.

Mehel oli meele pahaks selleks äige juur. Ta mõtles jõa ja teist viisi asja läbi, nuiäar oma meele paha lepitada. Suure mõtlemise järel sai ta viimaks heale nõule: Tarvis enneft wõera maa kuninga pojaga tehe ja kuninga tütrele kosja talla.

Ta astis raha eest, mida katt neile soowitat rohukest lüksis, tarvilikud viid, kalli tõllas ja ilusat kobusedja palkas raha eest kulga saatjaid ja sõitsgi kosja.

Kuningas larris juure kulga ülemaid konna nuttades kosja pidule. Pidal jõõdi ja jaadi ja wõiseldi mitmet piti. Seal tuli korraga küsimine; küll kõige rikkam peaks olema? — Kosilane oli wõrdi oma raha kotiga ja ütles: „Mul on siin nii palju raha selle kotikese sees, et teid kõiki kõige waramisega ära jõnani oita," ütles ta. Harati ka wõrdi jõua jabaft nimi: Meer pidi näitama, et tal jõua äige on. Ukuritader ladus kosilane juure uniku raha laua peale ja tõstis ikka juurde... Wiimaxx ütles ta: „Kaaluge enne seegi üles," ja pistis kati taas tundi.

Kuningas tütar wõrdi kosilas selle soldati ära, kes mõne päewa eest pidul sinelit jaba allt palju pahandust juurdele wõeras tele oli juuritanud ja selle eest peksta saanud. „küll ma talle paraja raha leian!" ütles ta ise enesega. Walvatader.

Wiin on mõnelegi mehele surmaks saanud. Kuninga tütar joatis oma kosilase ka purju wõtis, siis ta raha kati ära ja lasksi teda folgi aukoha wiiata.

Pahal kõhnal olla aga juur waimu purjus peab paranda. Selle tõttu ärkas ka õnnetu kosilane warsti meele märkamisele. Puhastamisk tõmbi oliwad seal õnnetu nii juured, et inime neneft läbi wõis peafeda. Neid mööda ronis ta jõkke, pesfis ennast puhtaks ja läks kurwa meelega koju.

Asja lugu oli aga ta sõdane nii saapsiks teinud, et ta jõe takti kätte lasuda. Ta wõtis luku sawe, läks läänt wälja puhkas rand sawe sisse: warsti oliwad kõik kohad kobuse ja jala wõige täis: siis saatis ta saadiku kuninga juurde ja lasksi ütelda: „Kui mitte kuninga tütar minule ei taha naiseks tulla lasta, siis ma teie linna ära purustada."

Kuninga tütrel oli juur wõõra rumalda, et teda wäägew kuningas, kellel nii palju sõja wõige on, teda omale naiseks tahab saada. Warsti lasksi ta kobuse tõlla ette rakendada ja sõitis ülesfaadikatega kosilasele wasta. Nad istusiwad tõlla ja sõitsiwad juure ennga saatusel linna.

Ta peal mängis meie tütar noorem wend oma luku sawega. Kogemata juhtus ta aga kinga läbi sawe sisse poole tõmbama. Ta parandas küll warsti jälle wiga ära aga kuninga tütar nägi eneti läks küll lühikese aea wana tutawat soldatit enese kõrwal istuwa. No küll ma nüüd